

РЕШЕНИЕ

№ 22270

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5021** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр чл.72, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 4038 от 31.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 179022 от 22.06.2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Б. Т. Г., младши автоконтрольор при ОПП-СДВР – полицейски орган и директорът на СДВР чрез пълномощника юрисконсулт Б. П., срещу Решение 2246 от 13.05.2023 г., постановено по НАХД № 3143/2023 г. по описа на СРС, Наказателно отделение (НО), 9 състав, с което е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 4332зз-43 от 03.02.2023 г., издадена от Б. Т. Г., младши автоконтрольор при ОПП-СДВР – полицейски орган.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Постановено в противоречие с материалния закон и необосновано. Твърди се, че неправилно районният съд е приел, че процесната заповед е немотивирана, тъй като касаторът – полицейски орган, правилно е посочил както правната, така и фактическите основания. Посочва се, че заповедта е съобразена с целта на закона. В заключение се прави предложение решението да бъде отменено. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В хода на настоящето производство и двамата касатора са редовно

призовани, не се явяват и не се представляват, представляват. От процесуалния представител юрк. И. е постъпила молба, с която заявява, че поддържа жалбата на СДВР, предлага да се уважи и да се отмени решението на СРС и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът – И. В. С. – в съдебно заседание не се явява, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Р. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 03.02.2023 г. около 04:50 часа И. С., управляващ лек автомобил марка „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]. Лицето било спряно за извършване на полицейска проверка. С. бил тестван за употреба на наркотични вещества с техническо средство „Drug Test - 5000“ с № ARMM-0017. Поради недостатъчен биологичен материал от С., пробата от техническото средство била отрицателна. На лицето била извършена втора проверка с посоченото техническо средство, резултатът, от която, съгласно проба № 257, е отчетел положителни стойности за употреба на канабис - 25. Пробата за употреба на алкохол от страна на С. била отрицателна.

Бил съставен АУАН Серия GA №814371/03.02.2023 г. Бил издаден талон за медицинско изследване № 086442/03.02.2023 г. СУМПС на лицето било иззето със заповед № 493/03.02.2023 г. Табелите на МПС били свалени, а след това иззети. С. бил отведен от полицейски служители до ВМА. При приемането му във ВМА, бил съставен протокол, в който на 03.02.2023 г. в 05:35 часа било описано неговото физическо състояние. С. бил адекватен, с ясен словесен контакт и при липса на повлияност в поведението му от наркотични вещества. Липсвали обективни данни да е употребявал наркотични вещества. Полицейските служители също не са възприели такива данни.

И. В. С. бил задържан за срок до 24 часа на 03.02.2023 г. в 05:08 часа със Заповед за задържане на лице е рег. № 4332зз-43 от 03.02.2023 г. по смисъла на чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР. Като основание за задържането на лицето било отразено „чл.343б, управлява МПС след употреба на наркотични вещества“. Екземплярът, който бил връчен на жалбоподателя С., съдържал информация, която не била четлива и разбираема.

С. бил конвоиран в 06:20 часа на 03.02.2023 г. до сградата на 03 РУ-СДВР от полицейски служител. Постъпването му било отбелязано в книгата за задържаните лица. Задържането му се изпълнило в сградата на 03 РУ-СДВР, като С. бил обискиран по ЗМВР. При обиска му не са били открити у него забранени от закона предмети и/или вещества. В издадената заповед липсвал да е отразен крайният час на освобождаването на жалбоподателя С.. Същият бил освободен фактически на 03.02.2023 г. в 10:45 часа съгласно данните от книгата на задържаните лица в 03 РУ-СДВР.

За случая била уведомена СРП, като 03.02.2023 г. било образувано ДП № ЗМ 170 от 2023 г. по описа на 03 РУ-СДВР и пр.пр. № 2902/2023 г. за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК. В рамките на образуваното ДП. Съгласно заключението на съдебната химическа експертиза и проведено изследване в медицинска лаборатория „К.“ от 06.02.2023г. в кръвните проби и предоставения от С. биологичен материал не били

установени наркотични или други упойващи вещества. С влязло в сила постановление от 09.03.2023г. образуваното ДП било прекратено, поради липсата на извършено престъпление.

За да отмени оспорената заповед, СРС е приел, че от съдържанието ѝ не става ясно на какво основание е задържано лицето, поради което я е отменил като е незаконосъобразна.

Жалбата е основателна, а решението на СРС е недопустимо като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила.

С разпореждане № 3089 от 08.03.2023 г. СРС е конституирал ответниците по АНД № 3143/2023 г., като е посочил, че това са Б. Г. – младши автоконтрольор в СДВР – ОПП, началника на ОПП и началника на ОЗ РУ – СДВР.

С разпореждане № 7074 от 31.05.2024 г. по настоящето производство касационната инстанция даде задължителни указания на касатора да уточни да от името на кой от трите конституирани ответника от СРС депозира жалбата. В изпълнение на посочените указания касаторът Б. Г., чрез юриконсулт В. П., с молба от 13.06.2024 г. посочва, че жалбата е от него и от директорът на СДВР. При конституиране на страните по делото, съдът е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал.1 АПК, в производството по оспорване на индивидуални административни актове страни по делото са оспорващия, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица.

С разпореждане № 3089 от 08.03.2023 г. по делото, съдът е конституирал като ответник заедно с органа, издал акта, а началника на ОПП-СДВР и началника на ОЗ РУ-СДВР. Тези ненадлежни страни са участвали до края на съдебното производство (протокол от с. з. проведени на 11.04.2023 г., 27.04.2023 г. и 11.05.2023 г.). В обжалваното решение са посочени тримата ответника, но в него не съдържат мотиви по отношение на началника на СДВР-ОПП и началника на ОЗ РУ-СДВР какво действия поражда същото, както и защо диспозитивът на съдебния акт касае само ответникът – Б. Т. Г., на длъжност „младши автоконтрольор“ при СДВР – ОПП.

С оглед изложеното, предвид допуснатото съществено процесуално нарушение, а именно неправилно конституиране на страна в производството, съответно участие на ненадлежни ответници в съдебното производство, приложение следва да намери разпоредбата на чл. 221, ал.3 АПК, като съдебното решение като недопустимо следва да се обезсили делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което да се конституира надлежния ответник съгласно чл. 153, ал. 1 АПК за произнасяне по въдения в жалбата предмет.

Настоящата инстанция, след като извърши повторна проверка на материалите по делото, както и конституираните от СРС ответници, намира, че директорът на СДВР не разполага с активна процесуална легитимация да оспорва решение № 2246 от 13.05.2023 г., постановено по АНД № 3143 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 9-ти състав, тъй като същият не е бил страна в това производство. Съгласно чл. 210 АПК – ал. 1 право да обжалват решението имат страните по делото, за които то е неблагоприятно, а в ал. 2 се посочва, че лицата, спрямо които решението има сила, имат право да го обжалват, когато е неблагоприятно за тях, макар и да не са участвали в делото.

По отношение участието на касатора – директор на СДВР, касационната инстанция намира, че същият не попада в обхвата на втората хипотеза на чл. 210 АПК, а именно

посочената в ал. 2 на нормата, по отношение на касатора – директор на СДВР, тъй като по отношение на същия с обжалваното решение не се засягат права и законни интереси, защото не е издател на обжалвания акт. По тези съображения следва да се отмени определение № 15028 от 19.08.2024 г. по настоящето производство в частта, в която като касатор е конституиран директорът на СДВР и касационното производство спрямо него се прекрати.

С оглед недопустимостта на обжалваното решение и необходимостта от връщането му за ново разглеждане не е налице хипотезата на чл. 227, ал. 1 АПК, задължаваща касационната инстанция да се произнесе по съществуващото на спора.

При новото разглеждане на делото се дължи произнасяне и по направените пред настоящата инстанция искания за присъждане на разноски.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Определение № 15028 от 19.08.2024 г., с което като касатор е конституиран директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело 5021/2024 г. по описа на Административен съд – София град, 28 касационен състав по отношение на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОБЕЗСИЛВА Решение № 2246/13.05.2023 г., постановено по НАХД № 3143/2023 г. по описа на СРС, НО, 9 състав в частта на конституираните началник на ОПП- СДВР и началник на ОЗ РУ – СДВР.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.